

vilde være lettere, naar han har et Forslag, end at tvinge os til at behandle det, og intet vilde være mere rimeligt, ja mere værdigt og mere paakrævet. Kan det ærede Medlem stille et saadant Forslag — ja, blot han kan skrive et og samle sit Parti derom —, opfordrer jeg ham — det ærede Medlem har opfordret mig til saa meget — til hurtigst muligt at komme med det. Saa lover jeg, at det skal fra Regeringens Side faa den mest velvillige og hurtigste Behandling, og jeg tør vove at sige, at fra alle Partiers Side vil man strømme til for at gøre det hurtigst muligt til Lov. Men jeg tør ikke love at foreslaa noget paa Regeringens Vegne.

Saa sagde det ærede Medlem, om jeg da i Stedet vilde være med til en Kommission. Ja, ærlig talt, jeg tror, Kommissioner kan gøre megen Nytte paa forskellig Vis; nogle bruges til virkelig at udrette noget, nogle til ikke at udrette noget, til at begrave en Sag paa en hyggelig og fredelig Maade, for at man kan være i Fred for den. Hvis det ærede Medlem vil have en saadan Kommission, skal han faa den i Morgen. Det er der ikke det mindste i Vejen for. Jeg maatte være et meget urimeligt Menneske, hvis jeg ikke var med dertil. Jeg vil for Resten gøre opmærksom paa det rent praktiske, at en saadan Kommission vilde høre under Landbrugsministeren, min Kollega, det vilde ikke være mig, som kom til at nedsætte den. Fiskernes Henvendelse er ogsaa sket til Landbrugsministeren, ikke til mig. Jeg har vægret mig ved at gaa med til Tanken om en Kommission, thi jeg vil ikke bilde nogen noget ind. Jeg vilde være bange for, at nogen, hvis vi nedsatte en Kommission, vilde tro, at nu udrettede vi noget.

Ja, hvis det, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) var inde paa, drejede sig om, at vi skulde undersøge Forholdet, det var noget andet. Det ærede Medlem sagde, at der var en videnskabelig Afhandling, som han ikke kunde huske Titelen paa — heldigvis kunde han dog huske Forfatterens Navn —, og den vilde han, forstod jeg, opfordre Udenrigsministeriet til at lade fortsætte; rimeligvis er det kun første Del, der er udkommet. Ja, det kunde jo være, at en Fortsættelse vilde være til Nytte, det tør jeg ikke sige noget om. Det er maaske en fortræffelig Afhandling. Jeg har hverken læst den eller det ærede Medlems Anmeldelse, eller jeg har maaske læst den,

men i saa Fald har jeg glemmt den. Jeg læser „Tilskueren“, hvor det ærede Medlem sagde, den havde staaet. Men det kan jo passere ethvert Menneske at glemme selv de mest udmærkede Ting, og man maa være overbærende mod mig i saa Henseende. Jeg tror nu ikke, at den Afhandling vilde hjælpe Fiskerne. Jeg tror ikke, de faar en Øre billigere Petroleum, selv om den blev fortsat. Jeg er heller ikke vis paa, at en videre Undersøgelse af hele Spørgsmaalet vilde hjælpe Fiskerne nu i denne Vinter; i denne Rigsdagssamling, hvor vi altsaa skulde arbejde med Problemet. Det kan være, at medens vi arbejder derpaa, falder Petroleumsprisen. Det er ikke aldeles umuligt, for endnu er det ikke ganske givet, efter hvilke Love Petroleumsprisen falder og stiger her i Verden. Min negative Stilling er ingenlunde dikteret af Mangel paa Interesse for det store Spørgsmaal. Den, som ikke vilde interessere sig for sligt, vilde være baade dum og ikke skikket til nogen offentlig Gerning. Men det er maaske hos mig det, som det ærede Medlem kaldte min Ærlighed, som gør, at jeg ikke vover mig ud paa at love noget, hvor jeg ikke ser en Art Udvej til at kunne udrette noget, og det gør jeg ikke i dette Tilfælde. Men hvis ærede Medlemmer forlanger af mig, at Regeringen skal undersøge Sagen, holde Øje med den, indhente Indberetninger fra andre Lande — hvad jeg anser for i og for sig nyttigt —, muligvis gaa til Forhandling ad diplomatisk Vej — maatte det vel være — med de andre skandinaviske Lande, være opmærksom paa, hvad der sker i Tyskland, og, hvis der sker noget — endnu er der ikke sket det allerfjerneste —, lade dette være Vejledning for os, ja, saa siger jeg, at det er Regeringen villig til, i saa Henseende kan jeg opfylde det ærede Medlems Ønsker. Men det, jeg gerne havde villet, var ogsaa at opfylde Fiskernes Krav.

Det ærede Medlem fra Horsens sagde, at jeg havde bebrejdet ham Agitation i denne Sag. Jeg fik det Indtryk af det ærede Medlems sidste Tale, at han ikke var misfornøjet med at faa konstateret, at det nuværende Samfund intet kunde udrette i dette Spørgsmaal. Nu har det ærede Medlem i Aften sagt, at hvis der sad et socialdemokratisk Ministerium, skulde vi se noget andet. Hvis det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var Finansminister — jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde overtaget denne Post; det er ganske urimeligt,